

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1155/2022

03.11.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Јелене Вукомановић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К 58/22 од 04.07.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 452/22 од 24.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Вукомановић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К 58/22 од 04.07.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 452/22 од 24.08.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу К 58/22 од 04.07.2022. године одбијена је као неоснована молба браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Вукомановић, за судску рехабилитацију окривљеног у односу на пресуду Окружног суда у Нишу К 6/06 од 03.04.2006. године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1 2086/06 од 14.12.2006. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 452/22 од 24.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Вукомановић, изјављена против решења Вишег суда у Нишу К 58/22 од 04.07.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Вукомановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 100. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту и побијана решења „преиначи или укине и врати предмет суду на поновно одлучивање“.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Вукомановић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да је суд, одлучујући о судској рехабилитацији, применио одредбу члана 100. КЗ коју није могао применити.

Према наводима захтева, нижестепени судови су одлучујући о судској рехабилитацији окривљеног АА у односу на пресуду Окружног суда у Нишу К 6/06 од 03.04.2006. године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1 2086/06 од 14.12.2006. године, утврдили да је окривљени осуђиван пресудом „иностраног суда – Цирих, Швајцарска“ број В-4/2003/4670 од 12.03.2003. године, па су погрешном применом одредбе члана 100. КЗ, утврдили да, у конкретном случају, нису испуњени услови за судску рехабилитацију јер је окривљени пре осуде, на коју се молба за рехабилитацију односи, осуђен наведеном пресудом иностраног суда. Наведена пресуда иностраног суда, по мишљењу браниоца, није релевантна у поступку одлучивања о судској рехабилитацији обзиром да није призната од стране суда Републике Србије, из ког разлога се, према ставу одбране, окривљени АА не може сматрати осуђиваним лицем, па су у конкретном случају испуњени сви услови за тражену судску рехабилитацију у смислу члана 99. КЗ, коју су нижестепени судови, погрешном применом члана 100. КЗ, одбили.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Вукомановић, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а како су исти неосновано истицани и у поступку по редовном правном леку, то овај суд, прихватајући разлоге дате на страни 2, у четвртном, петом и шестом пасусу и на страни 3, у пасусу првом до шестог, образложења одлуке другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

И према налажењу Врховног касационог суда, нису испуњени услови за судску рехабилитацију у процесној ситуацији када је окривљени осуђен пресудом иностраног суда, која није призната од стране домаћег суда, а која је унета у казнену евиденцију надлежног органа Републике Србије на основу извештаја стране државе издатог на основу Закона о потврђивању Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима, ако у погледу кривичног дела за које је окривљени осуђен пресудом страног суда нису испуњени услови из члана 98. и 99. КЗ, у смислу члана 100. КЗ. Према томе, ако је окривљени осуђен пресудом иностраног суда, која није призната од стране домаћег суда, а унета је у казнену евиденцију надлежног органа Републике Србије, окривљени се, сходно члану 100. КЗ, сматра осуђиваним лицем, па суд у складу са наведеном законском одредбом цени испуњеност услова из члана 98. и 99. КЗ у односу на кривично дело за које окривљени осуђен пресудом иностраног суда.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 100. КЗ, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца АА, адвоката Јелене Вукомановић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић